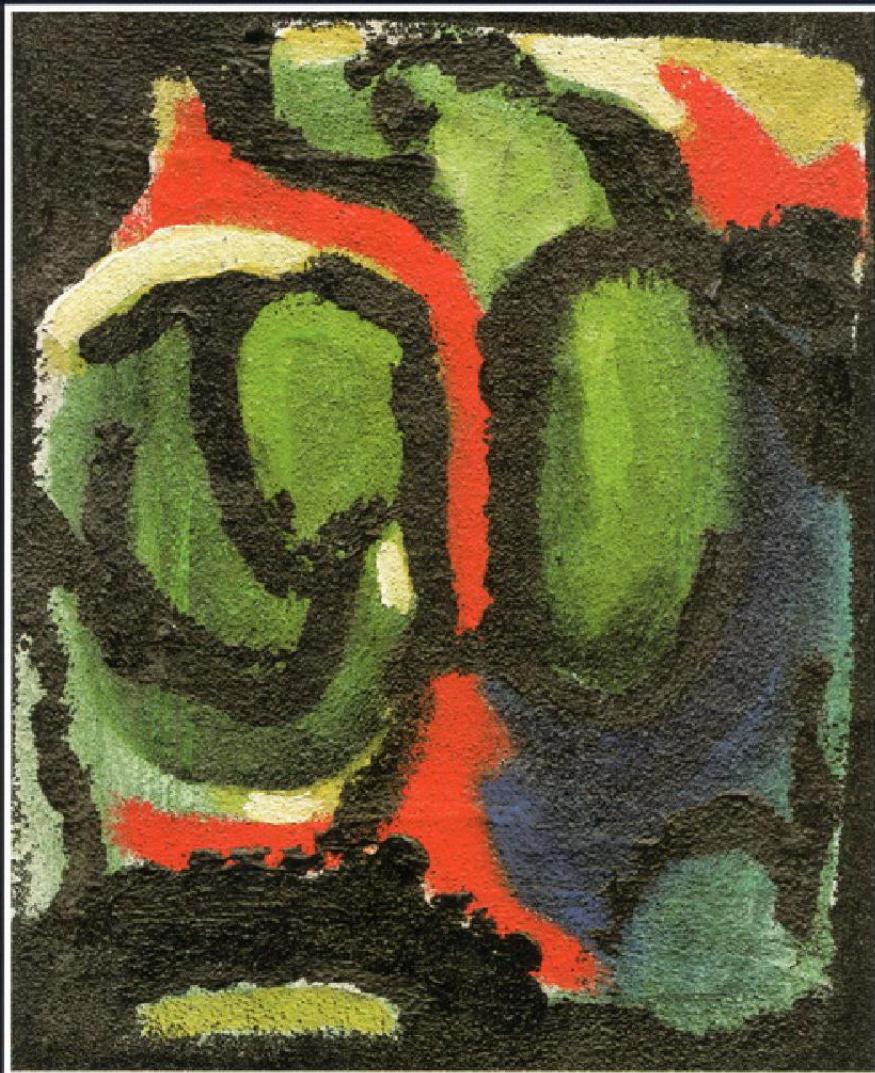
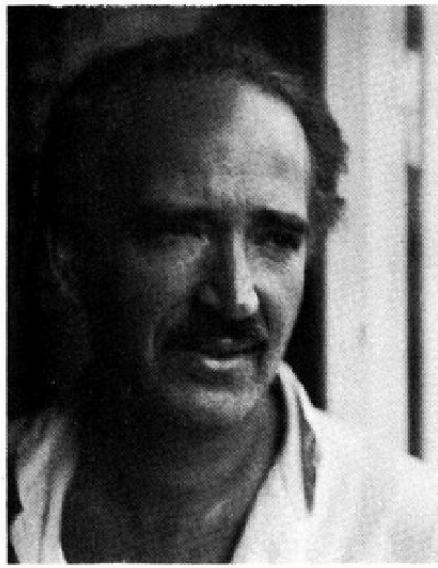

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

KUŠAONICA
SMISLA

... A četvrti izli svoju čašu na sunce, kojemu bî dano da pali ljude vatrom. A ljudi su, goreći u velikoj žegi, posvali ime Boga koji ima vlast nad ovim zlima, i nisu se obratili da mu priznaju slavu. . .

... Tada onaj "koji sjedi na prijestolju" reče: »'Evo' sve 'činim novo'.« I nadoda: »Piši: Ove su riječi pouzdane i istinite!« Zatim mi reče: »Savršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Srvšetak. Ja ďu 'žednome' dati 'badave' iz izvora 'vode života'. Pobjednik će baštiniti ovo: 'Ja ďu mu biti Bog, a on će mi biti sin'. Što se tiće kukavica, otpadnika, odurnih stvorenja, ubojica, bludnika, vračara, idolopoklonika i svih lažaca, njihova je sudbina u jezeru koje 'gori ognjem i sumporom.' To je druga smrt!«

... I opazih mrtvace, male i velike, gdje stoje pred prijestoljem. »I otvoriti se knjige.« I druga »knjiga«, knjiga »života«, bî otvorena. . .

(Otk 16,8; 21,5; 20,12)

... Opsjednut iskonima, opsjednut čovjekom i narodom, opsjednut fizikom i metafizikom, luta bespućima i kozjim putovima. Traži slijepce koji vide i starce koji su mladi; traži pogrbljene koji su uspravni; traži nijeme i ušutkane da mu progovore i govore. . .

(Iz poduze recenzije

dr. Petar Zdravko Blažić)

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

KUŠAONICA SMISLA

poezija

GALERIJA

Split, 1992.

PRVA PISNA

Kôan I
UMNOŽAČI HODA

Daruje Gospod Gomili Umnožača hoda
nek posjedne
Prvog koji umoči s Učiteljem
bit će najvjerniji predstavljač Svjetine
dočim sustolnicima zalogaj je zaslinjen
namisli povijesnoj

tek s Drva unakrstna
klupa magarečih stvaraocima razlike
klepsidre oboružane slaboćom svjedočenja
bezumnički sakriše nevjerništvo
ponad jonskih kapitela
čavlima prokrvljenim
nigda stigmama prekipki umnoženju umrća
umračeni umijećima dioba
uzljubiše i zalogaj radi časa nečasoviti Jesu
*Gle, evo kosti od mojih kostiju
mesa od mesa mojega*

Post
2,23

pa samovlađe riječju prešućivalo mûk
umnoženu kušaonicu
poludjelim hodom uskraćenu koračaju

Bože mene koji življah iz nehata
tja do dneva, u koji uzđide od nás
u vremenu razasutom zbiljom sekundî
sitnoće svemirom
s helenskih obala pristaništa ukrcavahu

Sb

Meni otrešenje

O Bože

Sedej s desnu Otca

mikenskim lađarima ispražnjenih krčaga
u daljine ispräčene širinama uskoće
prežaljene jer tajni svitak ne dospjeh
prinijet poglavaru

željezno vrelo žigoše objavu kože
preko brda Sizif *svidok uskarsnùtja gnegova*
krik svoj otkotrlja uzbrdce
no svitak ne uručih poglavaru

nit plemenu svomu a odatle
u kamenu zmijskom zubu bî uklesano

Reče: pa ja ču na ploče
napisati riječi
koje su bile na prvim pločama
što si ih razbio

Izl
34,1

U razdobju tamničenja s primjerenum alibijem
dokinuće smrti naučavam nadohvat skladu kostiju
istrajati s nagnućem
da to nije jest jer znadem da ne *hti biti*
a nasljednik sam smrti

i greduci gnjëv

Sb

usto rascjepu preporučen

Pronijeh kuglu smole u govoru o suštini
Nek mi nauk daždi poput kiše
po svjedočenju stope mnome nagnječene
ljudskim sudom smjerah vremenito rastenje zebnjš
stanujem u jedinom tijelu krepkije samrti
oduvijek ali privremeno a niotkud

Pnz
32,2

Možda brojač samohrane smrti
Broj Riječi zaobidene smislom u čitaonici čuvstavâ
miben es – svi mudraci zajednice
rječitost zbor je prasmrtnosti
pretvorba u delirij decimala
pa naslućujem tijelo iz nehaja
pa me sluti duša iz nehata

PZ Iz

Slike u ribonukleinskom konačenju
satnica čovjekovu kob preispituje
genetskom priopćenju rob smo
stolnjak prostirač čokot Žljezdicâ
pacijent si obeščašćen što labaratorij
čovječeje potpaljuje medicinom uzdaha
Uzgđri Sardeza
Imamo k Gospodinu
Dostojno, i pravedno jest

Sb

Pretposljednji nahranih lastavice
na jedracu sunčevine
pred rešetačama dvojbe jednoznačne
prije negoli dječarac uprti pod krila
olovne vertikale smarti navik posebite
Gospod obлизnu žuto jedro sunca
zaslanjenog dosadom nerazumnika

Ps
94,11

a Gospodin poznaje namisli
mudrih
one su isprazne

Snaga se imenovala obeskrijepivši praznikovanje
nestrpljenja
pogibija mōra izrinula vidjelo rađaonice smisla
pjeni se plavetna nervoza
Posejdonova igla nadvlači čipku zamk
dubini da zaodjene goletne svemoći a potrebite
mrsnom mmrljanju

Svijeće neprilični trbuhozborci vremenitog
nepovjerenje suncu s onu stranu predsmrti
preminuće neosvijetljene svjesnosti utihe

*A on rece gnima: Ako nebudem viditi
u rukuh gnegovi h vartline čavala, i
nemetnem parst mđ u misto čavala, i
nestavin ruku moju u bok gnegov
nèchu virovati*

Iv
20,34

nadolazi jutro što sliči

Bih očevidac trenutka posuđene smrti
radi miloće zrenja nadjevač tajinstva
svučem nešto kao košuljicu zmijsku
i ne bi više tijelo moje naputak udima
kojih nemam i odonud otporučivah
subrači ujednostučenim dlanovima
ne prisjećam se srodivši zebnje s nedohvatom
a oporicanu srce ih pretkazuje
kao bratstvo dojučerašnjim patnjama

doista sjećanje se rasadivalo u namin
ne bi ga uhraniti utjecištu ujmljenih obećanja
nèchu virovati

Družinčad posjedala
nitko ne podsjećaše mrtvaca
sjedali dok ne ogoliše
sjemenke
*nèchu virovati a
blaxeni koji nevidisce a virovasce*

Iv
20,29

smionost Riječi me nagnala u prizor Svjetu

Pa prekršivši zavjeru sudjelovanja
o podjeli razgovora izvan zatora nebohvata
gdje jest klecalo veznik
o podnevnu slijecemo tajinstvu mukajeta
bih lelujanje zakletve prisjećanje praprizora
zastava bjelilja
a promisli ljudske naspruđene dubočinom

nutkani letenjem prema
nenazrijevanoj adverbnoj oznaci mjesta
nad morem surovih pridjeva
narudžba masama
a hrid dosuđena Golgota nažuljana
katarka rascijepljena mnome do nogu
izranjenog hodočasnika

u ljubavi galebi istoznačnicu pratili
isprozeblim žaračima sjećanje preletava
poput tunikâ bratimskih zapečaćenih matrikulom
u kandilo nad srhom stečaja tijela
umnožač usačmljenja
nažigač se hoće

*u zemlji Boga milosrđnog
milostivog sporog
na srdžbu*

Iz
33,6

glasnicama napukao nakovanj zator uskrsnuću vokala
iskra u voštanici udovičkom suzom podojena
hvastanjem mrca

a čedo s priložnicom prapovijesti
ležečke se upriliči u zametak
odjednom čemo
izumrijeti

*uzgđr sardcza
Imamo k Gospodinu*

Sb

odjednom čemo
izumrijeti

Od vostok solnca do zapad

Pi

Njt moja privid je rubu
svjetloča vječnosti u nazebu neba
podno jagodica a izvrh mutnom oku vidljivo
grobareva lopata i uljenica i leptirica
izuljiše stijenj

kako bi tijelu postao umrćem privrgnut
*Svarhu temegija u kdmu
svakđ zgradjenje sazidāno
râste*

Ef
2,20

Ujednoličenje dobiše naziv
dodirnuto gubi vlasnost predsmrti
zaboravu bi zapiska u herbarijumu
izdijeljena ličnost a niotkud krstitelja neslučenog

poradi probodene sličnosti

Něchu virovati

Praslika tvari u pomaknuću ozrcaljenih bezdana
osvjedočavanje smučenosti
prepad u osjetilima

a sporih na srdžbu

Jak
1,19

ljušten do Jastva pa jedra sadrena
mrežom fluida
zvijuknu
a sad
pljesak po žalu pljesak pjene a već je nî
poljubljen od žene u obrezano tane

błazenii koji nevidisce

posmuće praha barutnog
u micljivost nagovještavanu
truplo plavljen
bîh supotpis začetka
suharak na doku maternice
naizust zemlji namren

nevidisce a virovasce

živeći prepad u osjetilima

hôchu virovati

Iv
9,38

vijećanjem me herodovci prokazuju
pismoznancima i neznancima

Beelzebula ima

Mk
3,22

slutim Sebstvo u prispodobama
Jesam – Sam donio nejasnoću
nadušak ispili

O četvrtoj noćnoj straži

dode od k njima hodeći po moru

nadživjeh se u nadničarenju prispodoba
koje se nadljeću

Mt
14,25

K nebu sletih iz oba smjera
vjere i bezvjere
hodom razrokim blagovjesnog stradalnika

o nečijem podnevnu sučeli me udar munjine
i padah na jednosmjer zemnosti
obrazinom uz sparušene papiruse

prozbore utaman glasno
Ne donosim proroštvo
prozbore mukajet
onda ga nemoj izustiti

ponesoh se u ustima gle mravci
Šebeću nebom travnatim
iz oba smjera molitve prinose razrokost sluha
valjda oduvijek
zauvijek valjda raseljeni Sebstvom

*Tko nije vido veselje Zahvatanjem vode
taj veselje nije u svom životu vido
zauvijek iz praprizora prepisah se
raseljeni Sebstvom
oteščali porijeklom ponavljači mantru
srh prešučevine*

Mi S

DRUGA PISNA

Kôan II SIPLJIVOST ČOVJEČIŠTA

Nitko nije toliko na svojoj strani
da smjono među vladaocimâ palih duhova
imenuje vračara

u posirotjeloj kraljevini
uskrslih mudracâ
da naslovi Navjestitelja sipljivosti čovječišta
i Stvor nije srca oteščalog je

a vino je držnik

povjerovao bi o vladavini palih
i ludost pričao uskrslom mudracu ludjelom
Pridržhi, Budite razborni, i bditè
na molitvah

da otpervo bismo niti na svojoj strani

Izr
20,1

1 Pet
4,7

Kandilo sam užižuće prisežem
utmućem kresiva prisežem
užljebljenju stijenjâ u praznoći prisežem
vjeracâ i krivovjeracâ prisežem
dok kunu u Boga u kojem nije nastamba njina

kogisi Sardcza poznao sviù

Lk
16,15

pod skutom oba roga i mne u novčarnicama
pozemljaraâ prisežem

blišće u noćnim urama Kristove suze
s bišavoga križa vлага šta gagrice prisežem
i niotkud smiha
ni plača a vjera se umnožava tmicom
U osin visećeg Krista portret porođajni
čavli u krvi ruzinali

Ovâ časa novi zakon jest u mojòj karvi
i nikor ne iskusi na svojoj koži porinuće u vječnost

Ja i Otac jedno smo

Mt
26,28

Iv
10,30

samo Jedan doбавио Dno svoje u drugima
a prisežem

Pozljeda praćkara u dnu samaštva
Moli se za nas
rahloču preporučivanog
Moli se za nas
osramočen ostarjelošću
Moli se za nas
osumnjičen osvjedočenošću
Moli se za nas
ostudjen ostiđenošću
Moli se za nas
osujećen oporučivanjem srčane aure
Moli se za nas
za oporbenjačko oporučenje
vlastnog opijela nad opločjem duše
Moli se za nas
onostranskim usnama uhodene
Moli se za nas
u svijetu koji se ište neutaživošću
a nevješt nevjerojanju samaštva
Moli se za nas
pa življenjem predanje samujem
I od snova ludačka okrilači
pa usrdno noćuje samilost zebnje i užasa
poriječje nam dah usnama Božjim
Moli se za nas

Sir
34,7

Oblijepio sam mudre obiljem nepojmljivih Simbola
i pomutio iščekivanja otrebine delfijske
u času spoznanja vlastne Inicijacije
pred nijemljenjem
prinesoh manu iz zalihâ pljesnivih krastâ

otad u trenuću osvijetljenim mudrošnim Simbolima
uočujem potkožje satnih Karmela
posljednji nasljedak šutećke mudrosti
iz rana mojih u krvi otuđenoj

otržak učiteljišta truđenja šutljivčevog
odkamo bride očnjaci raskolnički

*Jer doveđe Dan moj veliki srdžbe
njihove i tko će opstati*

Otk
6,17

tjeskobnošću se nasljeđujem

a neću a hoću ne htiti

Sve što činih bi sazdana priroda nepoštivanja
izmišljač bih sumahnut
kako bi um se imao na rukohvatu
zaobilazivši uvalu eterskog svoda
pa tek u zaumlju spominjao
astralne nedodirljivosti čakre srčane
sve što pomislih istovremeno potpalivši
ne činih
brižljivo mjereći ne činjenjem nervne zalihe
preostah u odvjetništvu strpljivosti decimala

Kto Bog veli

Pl

Ili povjerovah u mudrosnu dob razvalinâ mrtvacâ
buduć iz podbuhle utrobe tjeskobno
dovikivalo progutano
a neizrecivo jednovjerno

Ja jesam!

Iv
8,58

pa u jeci nejenjava krajevimâ samarijskim
to posvješćujem prag praiskona zazibilja
obnovljenog Tuđinca namin svoga
i samcat iz Joninog susjedništva se dozivam

Sâm a koji Sam a sân

Naglas osta mnogoznačno svjećalo
u Mistvu
prizvanom Mnome

Da li sam to prije Prosvjetljenja
bogački captio sačuvati vriloču
sa fizičkim torzom zemljomjermikom
koje pričaše iz ugljikohidrata promociji boli
Jastvo mi izobila lazura
ne umije spiritualnoj vručanici
došaptati javnost mojih zemnih glasnika
svećenikâ i levitâ
koji tijelu ovom omotač eterički utanjuju
tijelima vrijednje ždrijebaju se
očitovani radi zaborava

i nemam duhovnog iskustva osim lomače
a praha svog niotkud

*do tko se taknuo mrtvaca,
pa se oprao i opet ga dirnuo,
što mu koristi pranje njegovo?*

Sir
34,25

da snove sabirem u scenu zaboravljenu
jer očito silazim zacviljenju
praskozorjem u tijelo namamljeno ključem
žljezdobolje ponekamo otškrinute
masnim slojevima trupla neprepoznatog
ali slučenog vezidbom poruke podarene
astralnoj bezdjelici
kojoj pomisli putova svjetomrčinom
kao kovčeg sa sedam pečata
zakovan izdahnućem a praha vlastnih koščina
niotkuda

ubijajući kamenjarima tajnu i ištući ubilca
nad zognjačama zacjenjivao vječnost čineći srednjovječe
viječavši s tisućnicima
stotnicima
u nevidljivoj boci zbiti
u oceanu Jastva sliti

a zmijača a zlodusi
sudbina sina bezakoničnog na konačenju nekorjenitom

Smrt se zače se niječući
poteče uzvraćena bdjenjem moje samrti
življovanje ne bi klupko žljezdicā
tek rođenjem žudjelo me smrtovanje
iz kojega život besjemen se opovrgnuje

Zemac putu osvijetljen dokinućem
Dah prasvrhe je kanon izvan prirode uma
bazične besolice kamo Put nije se otpočeo
niti prekidao neotpočimanje

no Zemac svjedno bat neuma
umuje bezumlje
pretkazuje besjemenje
samuje bezvjerje i nadvisuje se

TRECHA PISNA

Kôan III MUNDUS ARHETYPUS

Oskudijevajući šutnjom istrijebismo Riječi
umuklinom govorenja
usta glijotiniraju pojam šutljivičin
narikače u nedoglednomu pogrebu slogova
zvonjavom njišu meketava vimena glasnicâ
Riječi udovičkih zaštedevina
glave po docima pridižu u tišmu zavjereneke mûka
svaka lubanja pojela svoj plač
uprtih se suncem
i krenuh niz padinu a bî sjećanju uzbrdito

Objutri se ili pomislih da se pretakanje zbilo
Egzistencija bî napose izvan mene-staničâ
uočih se uočih Se nadohvat a
preblizu pa prepoznao u jeci pomišljaj
udaljen od nesvjesnosti premda blizak
tamnom naslućenju čarolije potresane
dubinom vlastnom

po čistoj srđi
preobrazi me u tijelo kojem sam alimentacija doživotna
svijest još čedna od čudnjačke običajnosti
bî li ono sanjivost raseljenih u san
Ti si vječna među vječnostima šu
svijest – unutar svih umova
živim li govorenje
neprevodljivo
suncu zašli i rasprili zemlju
u nepredvidivo što ću govorom prešutjeti

Nazbilj me tijelo pamti
i dokazuje škrigući lomljavom udova
hodom nepočudnim opriča me
ne mogoh biti ugađač žljezda
nit urlanje o zapamćenju stolovanja čakri
postao sam predznak udova uzobiještenih mnome
jerbo Duša neporočna sažeta izvan školjke
nerazdijeljena hoće nadživjeti razdiobu šutnje
sustolništvo Tijela
denunciranoga

*Svakog dana skupljaju njegov pepeo
sude mu
spašju ga
i prosipaju u sedam mora*

pribrojavamo se u beskonačnoj plućnici
Gospodnjoj
klatiti će u čudu pa Ga niotkud

Tal

Niotkud a bit će u moljenju mome
prousti Razbojnik Dobri
niskoćom visa
Svetac opriča uskraćeno darovanje

Svjetina zapitkuje
pletući lovor za prvog
namrijevši trnov
za Drugog
ištući mjere istrebljive predbilježbom mrca
čiji je đavo blaži davlu a nasmijan

Tih dana svijet proždere svog sveca

POIESIS (TVORBA)
O OTKAPANJU ZAKOPANIH PRI SVANUĆA

Toliko usebičenih dvovlašća
nisi dobitnik ni gubac izuščen si

*ništa ne nosim u rukama
Stog nemoj to odlagati*

Tal

ovo je bijesnica bistroće malovjemih
Riječ jednobožačka i prešućena slutnjom
zapeta u srcu kano sunce ustavljen o zahodu
i prestalo se disati diljem nastambî predodžbî
stoga nisi za službu začinjavcâ
jer si promislio: Mrtav sam!
a mrtvi još ukopani u utorbama ljubavne prane
umnožači mjere šutljivacâ uvjetovanih predračunom kaosa

Riječju prišteđevinom kašlja
u osvještenju porodiljnog ujednostručenja
veleposjednici neimanja
prvim udisajem ušutkani
iščekujemo stečaj tijela
pred zebnom popudbinom nebnog

Amen

Tko si Bože moj oblučje razloga
predgrađe grada nesazdanog
koji nisi dok si tu porano
primi moljenija naša
a ponad sebičnice sedlara mnome uhićenog
Sebstvo me doušnički dozrijevalo imenima
nedimutih
čija usta iskaše Boga moljenjem čeljusti
ujednostručila

Sb.

*Svedržitelj koji je dao trajni Nauk
trajnom narodu rukom trećega
U treći dan trećeg mjeseca*
zlopaćeno ime bezvremenim hodoljubljem ranjavano
jednočlano imenovanje potpunce mene izvan svijeta
posebničko me uzmoglo naslućivati
za Dobro u ostatku neimena nemrsa

Tal Š

*Kogachu jà poslati vami od Otcza
Dùha istinè, kojì od Otcza izhodi*

Iv
15,26

valjda živim usebičeni imendan vlastnih krivobožaca

Ponio sam naprtnjaču *tvorče veseljenije*
kojom se nijedan domorodac ne htješe
 aza brijeg uprtiti osim

Sb

Onaj iznad svih nedostataka

Kur S

Izmučen padah niz liticu otirač neba bih
i ustajah po markacijama golgotskim dlanovima
 okrvavljenim osoljenošću ne-Uma
u krugu po obodu mlinskog kamena molitvenog
usana suhih razilascima zakletava

propovidašce svagħidi

Mk
16,17

grudi nagnjetih
s visa u dolu ugledah nosače
 uprtih pogleda u vise Tota
kamo me ne biše razvikana u jeci
doskora ukazujući prokrvavljene dlanove
stratišnim stigmama podarene

Avatar! Avatar!

toliko vjerovaše u *avatarov* sveti krvavi trag
Hosana! Hosana! Toliko uzvjerovaše

 u moj
 neizbjegjan sveti pad

Budite gosglivi megju sobóm
 brez pogovàranjà

jekom razvodničkom planine mi ražvalile
ime krsno po križopućima nesvjestice

Bogoljublje me ushtije i suodluči na pokajništvo
izbi na vrata poput konjanika mironosca
meni kurzivu lešine kušaču ledine Zvonimirove

*I vidjeh nebo otvoreno – i gle,
konj bijelac, a na nj sio On,
zvani Vjerni i Istiniti, a sudij
i vojuje po pravdi*

Otk
19,11

pa raspis vilenjaštva vikačkog ko rashod hučkaša
vihori me kostretnog

*jer zaboravih putove blagoslovne
dušica ište svjetlilo i kulači korotnički
vjekovna nesretnica lešine vinotočne
a hotjeh pokajništvom se uslaviti*

sssb

Utiha sam zlodjelnička
neznan izričaj molitveni
bogopredana hunjavica moći zamjedbene

jerbo skobilo me kostima umrvljenim othranjeno
dvoumništvo
porađaju se nasmrt otkučeni kušači vjenconoša
svekolik a pojedinačan

boštvo me ushtije i suodluči
pred trubljom Zavjetnom

ČETVĀRTĀ PISNA

Kōan IV
MUNDUS SENSIBILIS

I.

Bih onomašnji kamen karma i dharma

sred plemena Manrijskoga

potrošenim vrtnjama nad širom tropskim
ožednjeli domoroci u pripeci podneba
uokružiše me pogledom nasušnim
i pričina me oteža za mjeru
potom za dvostruku mjeru dvostrukе mjere otežah
pa udvostručenu mjeru udvostručene težine
umnogostručen sobom

pritiješnjen pogledom domorodačkog šamana
propadao sam dubavši pod sobom zemlju tropsku

pogledi me teščali o gomji obruč mene–stijene

nad sobom uivčen glavama nagnutim
posljednji put vidim nagore auru propletenu
i tonuh
u grudu otežavan tonuh
i potonuh do vlažne dubine
do izvor vode štono me naplavi

da li postadoh preobučeno dno bunara
ponomicom vodâ

sliv stoci
i dječinji

ponuđen dobnik me ište odviknuvši se toviti vremenom

II.

Povjerovah u zviježđe podneva
slamnatu stazu posvećenih obraćenja,
udarač biča imenovao me nebeskim
porinućem podsvijesti

*unutar svih umova,
jedinstvo u raznolikosti,
kraj svih želja*

šu

o krugovima ljudskih sljeparijâ
sve O okruglo jest na pâli-jeziku
vokalom još jednom se ponesrećujem
mogućom srećbinom
razbito ogledalo hoće u meni mozaik slučiti
ogleđati me u krhotine ogorjelinâ
zaglédan u razbitu plohu kanonskih listinâ
preostaše naglavački pojmovi uspravni a neispravni
iz okvira mukom svijetom razasuti neprimjetni a bdiju

III.

Mihej jadna mu mater
blago onome koji se nije rodio
bugnut u vilicu
tumban u tamnicu
Pridrâghi, budîte râzbornî

Urija na glasu konjanik
uhičen
dotučen
ne sproveđen
Pridrâghi i bdîte na molitvah

Jeremija brat oštrook
po glibu vučen
krvavin palican na greb urezao
do pohodnje milostne kiše
vzemljev grehi mira

Sb

Izaija pobro vidooki
na sablji tilo mu razlomak
sračunaše
budîte râzbornî

Daniel dobačen ognjenon kominu
zubi lavlji
plamî oparuše Istinu
iz ustiju u mûk se pretopio
na molitvah kapî biblijskih

Otad se kopa rudača krvna
Istina zlatom zatočena a razborna
pod jezikom kopača mašklin Rič iščekuje
Samosvijest je sveznajuća, sverazumijevajuća
ma poizdalje

UM

IV.

Gospode odakle ova jakoča slaboće
eto podne podnebom umahne kletva porumenjela
ugledam račića na hridi portret poročnosti
prisjeti me Tebe *na dan uspomena tja*
i srh Tvoj zatitra radi hridi postojane urušavanjem
zarađ koračaja rakovog
unatrag
a unaprijed Jest porobljivački
uzmnoxđaj puke koji se imadu

Sb

Bolnik sam Bože *jedan od svi virni martvii*
ni Riječi o tom bližnjemu posirotjelim na riči
ovo je razgovor meu namin
dvamin
u tvoga imena posvetčenju
ponoviti

Sabih se do granične sabirljivosti
na misi izhodnega na misah svagdagnih
tolika imena neupotrebljena u pomisao
međe su stijenama Mojini vječnosti
i sućuti neoprečnoj mome Bogu mnome
nadničenom

Zar nije srce gorjelo u nama
dok nam je putem govorio
i tumačio
Pisma!

Lk 24,32

V

Bol mi u visočju iz grudi htjedne Riječ postati
i tek što je ja ukom naznačih
tek štono se uzvukla u visočje
pučanj prostrelji krila i izvjetri
ptiče trijesne toplim perjem slogova u bolni vokal
utihne
pa dahne
i bol se u meni utaži
pogledah u Visočje
to namjesto ptice nada moja
leti
preostalim ushitom raskriljena mahne
i ne spoznaj koji uzlet
umjesto misli sahne

PETA PISNA

Kôan V
TRANSCENDENTALIJE
(Oba besidi u grlu zapeton
u tilu propeton)

I

RES (stvar a stvar ni-jest)

U dušniku mi utopljena Riječ
teža od nakonja na kojem se kovala potkova Svijetu
uzalud se trudiše da suzom uvjetuju
navješćenje glasu
zamorje svjedočenja bî u boleštinama
donekle zaboravili štiti isušene tragove nesrazmjera
niz obraz povijesti krvničenjem prispjele obmane

II

ENS (postojeće a nepostojeće nî-jest)

Smart me pohodi o podnevlje pamtilac sjena
čekajući uz bjeloču zida potrk uhode
sirotica ponapita Mojnom brodolomâ
navraća obnevidjela o zvon Preloma nebesa
sebestrana za ponuđeno življenje u preživjelini Mojsva
neispitljiva utočištu ponuđenog a nadživjeloga
Kostur nadničio svoj prah
dok nije umro

III

VERUM (istinito a ne-istinito Ni-Jest)

Već sedam kišnih dana usrdno postim

I istèghnù mixu na sùho

Mk 1,18

o koricama hitnute mane
vodu zahićam u čatrnji Gospe o' Prizidnice
I sedmo potopno jutrenje ogledam kamenčić
žalu izušćen potomak dubine
a Kôan me usavjetova zapitajem

Tko sam – sâm tko pa razgnjevčih se tko sam
Jesam sâm a tko me razgnjevči a sân sâm

I sedmi dan s potopom dušom suhoću samujem
ili prosvijetljenje bî

*Bio je kao vjetar koji prouzročuje
trenje između bambusa i
tako potpalí vatru*

ŠB

IV

BONUM (dobro a dobro-ne a ne-Dobro Jest)

Hvalim povodce prenosioce kamenčićâ
ostavljenih da bi imenovali žalo
silazim u naselje domorodaca ne prepoznavši mi Mistvo
sa zmijačama oko bedara
prosvijeljen sestricamâ ih nazivah uzgred
zacviljivao pogledom
potrebno me je zaboravljati čim ponešto Jesam

nemuštim govorenjima živućih
mrtvi nebo zbili u nastambu šutljivca
na višem obzoru svijesti
bolnije od zemnih žalopojkî mrtvih živućima
pogrđenim imenima nazivahu moje konačenje
u sve-neobuhvatu

prestao sam potom sa sustolnicima
u hramu sazivačâ mûkâ
trubljama Meštarâ velikih a nigda sadašnjih
ovdje danas zazirete ali prići će psi
da bi izdahnućem slijedili stopala naselna ishodišta
pred koračajem praskozorja neovjeđenih
Predano služeći Božansku osobu

ŠB

a pred zorom ponuđen sestrici ridovki
mljeko majčino iz bunara bogačkoga
u bunar isti uzmuzivao
u pripeci slućenog zvonjenja crkvice sažidane uslihama
jer nebo se u svijesti Neba njiše
i mirišemo kožu subatonalnu prividnu opnu
jer nas n e – i m a do ave–Maria
zaslužismo ludošću povjerenje izreći
kako Jesmo bît a bît pomanjkujemo
tko će preostati povjerilac ovim licima
nepropadljivim u prošlosti srha utanjene zvonjave
neprovodivim preko česme čega Jest u žuborenju
a svjedočenje o
proštenju
niotkuda

V

ALIQUID (nešto poput ne–što, a nî–što, što–nî)

Ovjedih misao uvjeravajući Oca kako sunce
u zjenici obrće sliku Stvoriteljevih stvoriteljâ
utamničenu iza spuštenih vjeda uzdignutih odvojenosti
od Svijeta
ustavljenom disanju i zuj nigda dotle slušan
gudala u bubenjićima se zatiru mačevanjem praznoće

kažiprste uperih u nutrinu uma valjda

obamrlih čutjela *Dharma*
tihani dovod igračaka prazdencu
tmičan objavlјivač prosvjetljenja
Osanna va višnjih
nešto kao neobjašnjeni rast nepostojanja
tjeskoba razvodaču tišme
provlači slamčicu kroz dlakavost buđenja
Jedna krv drugu stiže

Sb

Hoš 4,2

VI

UNUM (jedno poput ne jednoć jedno–jednočlano)

Duga raspra ugotovljena odvijaše vitlo
predom uvitom u sivi konop tjeska zlostavljenoga
no Bog silaziše

no đavo se uspinjaše oduhovljen *penje misi*
miris nečitljiv čulo zanese naznakom simbola
obnevidjeh gluhoćom
mimo vitla predom supletenom
prisutnici raspršiše raspru jer
đavo se uspe uz bezakonje
beščulan glosolalijom nemuštom
bestjelesnom krivnjom bî izuščen

grijeh nam navjestio
trpeći a razlučivati

Nehaj za krvotočne brodolome
u utorobi majke polnoć gutam na splavi uivčen
a dubina grgoće zaklinjaocima–potukačima
u zahvalnici tamnih psalmf
premda u naslućenim orkanima glas svećenice Skevine
bî nazovibrat s gorućom voštanicom a steći
neprepričljivo a znano
O Bože milostivi kolike sam ognje
u bujice potopa prisilio
plamjeti u čula
beskvasno bdjenje mesa odvodnjava
prisegom bih ponovio svjedočenje
kako kostur izdjeljen iz kovnice mene
klecavi bolero je kročio

dohvativši posljednju kretnju onostranog skoka
pljeskaše poroznim zglobovima
jedinom gledaocu – bdjenju mesa
na ovjerovljenoj plohi lica koje sebi je proputovanje sobom

i bîh odgoličen ispraznošću
duha isplahnutog bludnosti a čedan
vremenu koje me sačekalo od Počela
jerbo odkamo Jest manjkasmo prisućem odsustva što se Jest
napodnogu sebstva sjediti nečastan
prizivati se u nehajnom

O Gospode moj mezozoik je neotuđiv
a naplačen mnome nedogledanim

I što li smo – utrobe vlastnih nemoći
neporođeni utržak sjemenja snubljenjem poharan
rascvali tren poškropljen ne prisućem

stoga zlodjelnici smo izričaji molitveni
dvoumnici ponad napasti dobrostivosti a stupice izmišljenim
u tijelima othranjenim u paradi istomišlja
razrooki vjerovjesnici
možebitnog Boga jesmo

O Sveti Duše vjenconoše smo smrti prethodne
s dlanovima grude grobišne
nasićene zemlje crvima prikopane

*Az' opat 'Dhivit'z' .
daa' crek'v' siju (i)
sveju bratiju s'dev
-etiju **

Bp

nasićene zemlje crvima prikopane

*Ja opat Dobravit sazidah crkvu
ovu sa devetero moje braće

SCESTA PISNA

Kôan VI

O NEPRISUĆU PITIĆA A JESI

Hvala ti Božje na milosti miloće
neka je mir s vama
as – salamu alaikum

Kur

činio vas budnim podrijemati
da upoznate značenje zaborava
o Sebstvu u kom si uplašćen se udomaćio
iščekujući se a nas navikao iščekujući nas
a Jesi i preosta Duhu u meni
mnome podučiti um
što htjeti

*što htjeti jezicnih novim govoritici
čvrsto stoji krug
zemaljski*

Ps 93,1

a gdjeno ćeš doli u kamo

Gospode daruj sol na hridi nebeskoj
dahom osoljenoj *va slave*
bdijem poput priljepka zamah palog s hridi
zvjezdane
na hrid isposničku
niječan a zahranjivan dahom Tvojim

I stijena morska oboli od presoljavanja
mudroslovija ljudskih
jer għiġibav pokriwa mnoxtvo griħha
kažem Ti Gospode *Allah akbar*
dočim hrid solju se truniti počme
o Svevišnji
u račiću siromašku nek bî Počelo Riječi prve
ušćuvano zmice soli nadjevano samilošću
bezvremenim redovništвom
jer għiġibav pokriwa mnoxtvo griħha
bilo ono i hodom unazzad
O Gospode počovječi me Se
u ranama mojim isušenim *Riječi prave*

1 Pt 4,8

Kur

Bd S

na splavi neistinitoj

Naučavah moralnije mesojede
prožetošću Sebstva
u vančulnom svetištu kamo srčući metež dahtanja
prožeže posestrimstvo duševnosti

*Evo dolaze dani – riječ je Jahwina
kad će orač stizat žeteoca
mastilac grožđa sijača*

Am 9,13

naočigled iskustvu odsuća svijesti
a Čuvaocem praga umuklinom zasvjedočenom

ali prag unatrag ne prekoračih

ponovo sam došljak udova nadničenih
tijelom kakvo možebiti dobeglice
zazbilj tijelo mjemnika mnogorječivo
zatečeno učetvoronoženo u kozmorazlomku
pa zateščan u zbjegištu se nadomjerih
premda potpadam pod novačenje mjere.

jaavor al hap' kudim

PZ Iz

malovječna me smrt rahlog u mrtvinama
u knjigovežnicu klevetničku ukoričuje
u rukovet aveti odreknućem
vjenconoše svećarske dahom
mojom presahlinom upinjanja
pticama nebesnicama prahom koščina
oči zasađujem

ali Prag unatrag ne u– prekoračih

(O MJENAMA I MINAMA U OSINU ČOVIKOVON)

Valjda bijah mijena u vrtnji točka s prikaze nebeske
u trenuću ugledan lica zlopatničkoga
lice svoje tobže vlastno iščekivalo tuđe bore
da budem sveta nakaza potamnjela
nasljednim ukoričenjem zvijezda

da psi zemljački se uzlaju na antologiju
mojih boleština

*Radije ćemo umrijeti nego ti dati
Gudska bića*

dakle pretvorih se u što ne znah da već bjah
u prikazivača mjesečeve obrazine
da dokročim drugu obalu prijevoda
s živuće grobišne usne
kako pseća vjernost ujedana noćnim ophodima
u grob bi ulajavala stihove
neispitljive
a Mjena će katastrom neba blagosloviti
prikrte četvoronožne moje zacviljene
ispovijedi

Kn

U ovoj tmici neukoričeni prelistavanim nemirima
kao grijehom ukoričeno more
zašutjeli prije Uskršnua sunca
ili ovaj kovčeg strepnje oceanima
naše nesvjesti brodi

*Odvremena dok je Ibrahim mošio pred Kćabom
naš Gospodaru, učini nas sebi odanima
i pokazi nam naše propise i primi naša pokajanja.
Od čega bježite
Od mreža i predā koje na nas ljudi
bacaju*

Kur 2,128

Tal J

i doista želio bih nepreživjeti
poradi preostalog osvještenja
a moguće se uskratiti ovom iskrenošću
koju će nehajno uho jednoć
anegdotom prozvati
i zaboraviti povredu kojom smo
nadahnjivača zaboravljalii

SEDMA PISNA

Kôan VII PROROČANSKE MIJENE

ŽIVOT KÂ I RIČ PRIŠUĆENA JAZIK PROGUCAN

Ponuđen bih Pravednik Riječi pa zanijemih
u slogovlju Pomazanikovomu
pet osjetila biše presahla
u nebosklonima prehrambe govora

*Graja što pravi čas promaši
pa ambari nevremena ošutjeli na putu molitve
neprispjele
priječene dobrotom Pravednika*

JF 46.17

a pomislih Bog kako je u čemu Jest je
prijetnja u pribježištu suložničkomu
i pomućen četujem svoj Jest
nedoučeno opovrgnuće tijela

čega ni potpunice
ne-mene-ne prikućeno u životvornomu Jest

*Zar da ni sudac svega svijeta
ne sudi pravo*

Kurs R

a pomanjkujem čutilima aure nesmučene
podobnostima čula

Sijet prohoda tuđinčevim putem

Kz

poput zasvođenog otpočinka brodara

Jer nisu poznali Otcza, ni mene

Pnz 31,15

uzalud u obrežju iskati lelujanje Sebstva
krila odastria četvorici glasnika Gore maslinske

jer nisu poznali Otcza, ni mene

Proroku je poruka nezamućena svojeručnost

na dalekom kopnu grančice maslinove

poslije Potopa prestaše izbijati u mladice

u srce čekaoca nadušak se ispi putopis arke
malahne sjekotine pravičnosti u muku tjeskobnika

bistvenost posrkana zemljolomnicimâ

jer nisu poznali Otcza, ni mene

u stupu od oblaka

uzbrdo je nebo zemlji

naučiteljij bijesa hodeći stolju

Sapletoh se u stupice ptičje
Posćavsci po svem svitu Mk 16,15
spoticah se o gvožđa vučja
da bi Duhom postranice
ugledao rane Tijela
o Križ boli ovješenoga
O, vi koji vjerujete, obavljajte salat Kur S
i dajte vjerski zekat
a bol tamna i krvava
utiskuje krik u dolf
o urama noćnim ugrušci zebnje
prihod ustâ prozeblih toploem kriku

obodrena bliskom smrću
došaptavaju svaghdi
Bože predajem Duh svoj
na ruke Tvoje

i stupice i gvožđa lisičja
oprugama jačinom pritegnu okrvavljenoga Boga
o rane Križa ohlađenog riječju
Posćavsci po svem svitu, priporučite Mk 16,15
Evangelje svakđmu stvorenu

posljednji udah Čovjeka-Boga
na matrikuli zemnog roba

Da li uhom živeći pralikove
ili doticanjem kože supotpisom mlačnim
prozvah Stvoritelja dotjecanjem u sjeni molitvenoj
sammā – samādhi
ili oko uvježba boje tūdozemnih zjenica
različitošću mimoilaženja
svečanošću tradicije praznine

Bd

mirisi tajnovitog drveta cvjetolikog
unajmljivali Lik koji postojaše
ponad tamjanovih osmudina u nosnicama mrca
toplotom nenapuštena

i bijah svijeća utmuta u žeravi

*u srcu ovog pojavnog svijeta
unutar svih njegovihi poromjenjivih
oblika živih*

IU

stijenjem čula nažigam
tjelesni časoslov
ponačinjen od usrdnosti dogorijevši
s izvješćem napovijedi nečujne
onkraj svjetla usred svijeta

*višnjih Bogu I na zemlji mir
človekom blagoslovljenija*

Sb

obećanog
zapamćenog
zaplamtjelog obećanjem
rashlađenog zapamćenjem
*u zaključanju za
odgħinati zle godine,
oblacine, vihare, vitre,
grade, i svako zlo
vrime*

Kolika môra preletjela
da bi osjenčila suljude
poludjele na pučinama oceanskim

s čime krila porediti osim čuđenjem što
neokrilati

Ćutim nadstrešnicu zapetu u lîku nebeskom
u dodiru ēu postat povjerenik razasuti
u pamćenju Bogosklona
zemno povjerenje rasedlanog Sebstva
do časa Nesvjestice vremenjače
odapet dahom iz strune zapinjače
preostat ēu post praha dogovarač zrelinâ
obilan zvjezdama raspregnut
nadzirem suze bližnjih kosturonosacâ
utrt u sponama pomućenim nebobrisnim markacijama
po zemlji potajnici

Nemaju odjela na onom svijetu
kamo mi počiva lice prosijano
kako će omudriti onaj tko upravlja
plugom
rasadujem sjeme moje nepošteđeno izgnanstva
a jesam sâm neprestan

Tal 5

Sir 38,25

OSMA PISNA

Kôan VIII

OBJAVA KRVI

Bîh objava mnoštva samovanju
stupanj vreve duševnosti tišme
bogočašću priprost posredstvom čudî
zakračunaše me obličju ustave nebeske
ponad oblačina taloži me zreto
a minutljivo ututanj utaživo
Stog utjerivaše zamjeru iznovično
nebesa zarodiše potraženog uvoznika priopćenja
utjerivanog znalca o rascarenom pustinjaštvu
utemeljivača nebožanstvenog cilja
neusavjetovanog iskušenjem pupčanice
uzidane u praprizor kaosa
kojeg preostalo dohvačati

pa uščitan o Križu žmurečkim
sljeparenjem rašljara
družbenošću zemlje zastrašivan a
uvjenčan obličjem izvantvarnosti
bîh posvjedočeni oskudan posrednik predrođu
opstojnosnog neba kojem bîh
sparušena zemlja
iz koje bîh da snîh
naočigled sačinjen od kretnji koje ne upoznaše
moji pokapaoci
postasmo zamjera Stvoriteljeva u ljubavi
zanemogla u tijelu počovječenome
predobivenog mukamâ jedljivim
porobljen vlastnim rukama
trovjeran trpežu zazorljivomu
nebesa rosite manu u kalež
ovog tijela po zemnim putevima
razjednim koračajem
jošte mlačan na Križu
mrs krvi
čavli prokrvljeni
tilo moje ovišeno – putokaz krvavi

Noćas mi duša crpla iskustvo praprizora
iz sredice sunčanice
pa objutrena tijelom nezamjetljivim zaman
nagnjeći se u sunčevu pjegu ondan ležaljke
ponoćišta

Iskustvo srčevine
slućeno osta žitkoča rtu duhovničkog
u egzistenciji raskrsnice

bjegunstva vokala u razgovijetnosti stopa
zvona žuljajivih

iz samoukosti samaštva misionara

Šum šume posječene
ne cijedi smola borovih godovâ
krv iz čulnog svijeta
doziva udove iz kubusa posječenih rodovâ

prisluškujem duše neba raseljenog
ponad zamaha sjekirâ i dima
probiram uzdahe obrezane dok isplâču
svetu misu pustinjakâ preporučenih svojim slaboćama
za nakanu gnjezda zmijskim zubom
posrkanih

PLEMENSKIM ŠTOVAOCIMA BEZDANA

Uze, alke, karike, koluti,
lelujaju u bjeloočnicama uzničara
i pred Plemenom stojim vatrom ožaren
bezuvjjetni brodolomac
pravodoban i čitljiv
na stolnjak domoljublja prinesen
i dokumenti, nastojnici, sumnjivci, doušnici,
kušalice erudit
povijest kao pretinci ideja
iz gataričinih kušnja
i dostave, ispravci, izdajice, ispravljači,
istražitelj, izbrojeni, prognanik, očitovani,
pred plemenskim štovaocima bezdana
jamačni izvidnik će ispričati se nad rubom
za jezgru sukladnu kamatnjaku ideje
kao naplatu kikota nad klaonicom
kao kriterij krivnje još i nepomišljene
kvalifikacija krunidbene riječi
njihanje okuke nad križevima

A čovjek, osoba, valjda klauni
u ljevaonici budućih tijela bdiju
da bi donekle naličili sebi
jer nezasitna sumnja kolebljiva pred neizbjegivim
neopskrbljeno pleme zapovijedu
našlo se s oprezom u kleveti
izučeno ustegnuti obavijest s jezika
da razmak događanja bi ovratnik odsutnosti

i militav postupak plemenskih smočnica motrioci
pleme poput otoka ovjerovljeno
u sumnjičavosti se spominje pojedinačno
dok tjeronica po garu polumjera postade pothvat
posjet zatiljku povijesti
poticaj poređenju s doušnikom

I svekoliki postaše zajmodavci vjerovnicima
i plača kao i pljuvačnica oborina
koje ukoričuju premetačine proturječne
i zla nakana je promjer samovolje do
pravomoćnosti besmislenog govorenja
tako preostaje pogrebna svetkovina tradicije prešućenja

pa i crni konji doskočeni premeću premetanja
i slobodna rasprva poreći će se i
prouzročiti
nagnati
primorati
i pristaše i tlak i tlakomjere i pritok
postat će izumitelj pronevjerja Sebnog

Dotle Prosac Plemenski ište prostiraču za prosvjed
protumjera
proziran provalnik postasmo u punomoći protukandidata
pa razilazimo se raspačani u novinama
rastreseni po satnicama prašumskih nasljeđa
s gubitkom u porastu redaka
postasmo sebi novaci
stavnja revna u pričuvi
hropac rodoslovlja u zaređenju
ruho zbrojeno u sudjelovanju izgaranja tjelesa
uskladjeni sukrivci
sanjari udešeni

Tek Prosac Plemenski pred vatrom ožaren
neovisan u rožnici suplemenjaka
to izgara odvjetnik raslinja
arhiva krvotočja Plemenskog

Otškrinuta nebesa dobrotom glasa ljudskog utajiše se
buduć je čedo zvuka u trajnom gubitku
istajava zabužbinu vibracija

pa htjenja živčevlja i mehanike zvučnosti
dahom glasa trnu drhtanja Raspela i tiranâ
hertz prešućenog vibrira
u porsjačenje sluha
udjelioci sebi iznuđeni
s onomûka uprošeni

Otud smrtnost kao pozajmnica vječnoće
životnost bî ustupnik objavi
uhičen nenačraćanjem tijelu tobože
a kud zastajati kad je sram nepomičan
i promaci a u procijepu uglavljen
suhocom mrvaci trnu
obnoć bîh susjedovanje disanju
zapisničar zavjeta tijela
ponad dušnosti u mesnici čovječine

koliko uistinu življenje bîh
doli me domišlja pa poostvaruje
manjkajući mjerom trpljenja
pa mnome se dopunjuje utuk grobišnoj vrevi

pokazivač valjda toliko bîh
odnikud a jesam pristigao
nepouzdan tvrdim pouzdanjem Jesam-sâm
svjedok nepotreban
slavljenik prijelaza

u vremenu ura bezvremenošću odvitih

DEVETA PISNA

Kôan IX
OVAKO JE LUDJETI

O dani rusomače rukama žitnjače
prostirači dahova porječkanih mûkom
dani naše zlostave
sumračniku Raspregnitelju zaumlja
sebe zabrda
a meda rast nebesa si
ponad Sebstva pokloničko uzobješenje

Gospodî istočniče dobroti
suplovimo
suponorimo a preporučujemo se u zlodjelu
rukama Pilatovim lišca svoja umivanjem uhitili
uzaludni napor bje pronevjeriti riječ plača
obremeniti rastečeno ugljevlje
da bi srcu otkupili tijelo predano narikačama

Sb

poradi veselice potomakâ preprodavateljâ halja Učiteljevih
preseljeniku podastrte o čavao medašnji
Uzmite jàram mđj svarhu vâs i
naučite od mene

Izrijekom tijela bîh zatravljen
upredmećen postavak u
Gustoći Riječi
valjda sudioništovao
oblikotvoran
a nebitven
čutilni preobražaj prikaze
zamjetne tvarnosti
ne ostvarih obliče tvrdnjom već
domašaj svezahvatan Bivam jerbo
propostih četrdeset dana u
puštinji Balkanijskoj pa presit
prosvjetljen magičkim
oblikonosan
ničice padoh pred subraću koji
mrkli kraj smrti oblitavahu

Mt 4,16

smislovito i
preodređeno a žigosano s tijelom
prepoznati se

a nadvući se smrti
ne umriti nasmrt

POČINJAČI USKRSNUĆA

Bijah svojevlastno propet
o križ tvog kostura Ženo
pa psi po taboru uzlajavalii primisli koščate
o mrvičak djetešca u utrobi
zahrnjena zviježđem tvog zvjezdara
koji objavi nepodnošljivost svog smirenja

oteščali disanjem u zagluhnuću razbora
propeća kâd slimili i rascari od patnje sanjâ

pa zahramavši do stijene nadvučene
viđenjem Žrtve prinosnice
Mi počinjači uskrsnuća iščekujemo
kako kosti preostaše–posljednji stihovi zaklinjači
ogoljeli iz ranâ udovâ Ijubavlju prigneženih

podnebom pustinjačkim
krivnjom u ukvasnom tijestu
kako kosti preostale
Žrtvom pričesnicom našom Ženo

iz Zajedništva u Jedno
zahvaljuju

satori/počeh ludjeti

Kad se spotakoh o namisao kamena
naučih koračati jer ogluhnuh na odzive nezovnutih
i savijanje vlati na dahu umirućeg
jasno osluškujem u predvorju ispovijedi

tek kako me mudročinje obuzima
rastužen izustih nemoć priopćenja

Počeh ludjeti

*Koliko odgovora opačini
njegovoj*

Pnz 25.2

držeći se mudrosti više no nigda se spoticah
o savitu vlat plač ne saslušanog

I dovrših ludjeti

Tvorče vseštenije

Sb

u bdjenju mesa uskrsnuće sačekavam
uzletu navodljiv a nespravan
a nazočan a bezrječan

U sebi oslovljavah tudinca
doista ne hajući za Iskon Sebstva
utamničenog podno praga svjesnosti
ako Duhom
jedinim mogućim suputnikom
ne uglavim zasužnjičarevo pod pragom stoljetnim
naraštajima prenošeno a pokošeno

prosiječem bilo iskustvu namrijelom samoodricanjem
nigda neću postati užljebina naporedo sceni koja me izriče
Vrsnik Božji sam – otajstvo u sanatoriju duševnosti

I pohadamo se u prirodi kao prijevod neviđenog
listamo ištući nedogledane dugovjeke prolaske hipa
prišaptanog umiranja svijeta u zraci ugotovljenoj hlađenjem
Istina poodavna pod neznanim brijegom zamjećena
i ne uzmogoh se nutkati življenjem
tek zamrijevši ugledao se u lice u dobu prvo rođenja

noćnik u čuđenju sam – Jesam
čekalac do porođenja iz prijevoda življenja
nespoznati pljenitelj tišme

DESETA PISNA

Kôan X
OVAKO JE UMRITI

Ustavih disati
i pomislih *Ovako je umriti!*
Načuh glas uopćen iz Sadstva
Ovako ne udahnjuješ svoju – je umrili!

I naglas dah postiđen usrkanim izdahnućima
u nebo pomicao pretočio
da nebo i zemlja su Jedno
da yin yang Jedno od Jedinog
i biračiti onkraj života nisam mogao
ne htjeti razlikovati uzajamnosti

Žiće disanju nastamba

Hotjeh protrčati ko svjetlonosac
kako bih nažigao
svjetlarnik svjetiljâ
koncu opunomoćenog Dana u izdah lozinke
pa osunčani se oglasiše ogubavjelima
očinjim daćama i
bi zavrđeni početak bîh

Svrgnuće Svjetla
tobože u korist sunčevine

O mene savito gnjezdo pohranjivano naslućivanjem
da ptići buknu u mirisne negve objutrenjem obujmene
bezglasju oktavâ crvića i kljuna
dijele kovčeg istog debla u slikovnici svjetla
tamne vokale imenujemo osamama
premda mudrosna Riječ s ruba bunara
dovikivala odgovor
iz godova duplje zemljine proroštвom
ljubav smolu u dnu gnjezdi
crvi golišavci radost sabora gradskog
podno večernjice misničke u sluhu stoljetnom

a noć noći glas predaje

Ps 19,3

zamkî iskazanih sve što nije jest nije da dâ
zamka milosni odaziv
nepčanoj strani zaborava

*pa neznamo štono znamo htjeti
a zaiskali*

U dane ove ovisnici smo nervne zalihe
dočim predvečerje zbroj povreda ždere plač
iz jutra tek svanulog Medinom

Pomazani: Pomazani

svjetilja otporučuju počinjene nepravde
i svekoliko žari tjeskoba ugrizi potamniše
pa spoznah utruće poruke u Imenu svojačenom

I želim ga odati nedostojnjima
a ovo susjedstvo prešućeno mnome se umnožavaju zaboravi
broj rojeva zvjezdastih
čamuje u bezimenoj svijesti nebosklona
preostah u opsjeni gledati duhovnim zjenama
crne rupe u prividu svijesti
 kao u zaputa vjedra nervnog prediva
 samovlađe Riječju se ubija prezentom
 zrcale dubine napukolog svoda u potiljak glasu

uočljiva čežnja mnogovjernih bolnika
 ozdraviti za Vječnost pa bolovati
prepustiti se prelazu preko nabuhlog mosta
 kako bi zjena zavrijedila oslijepiti
 s obe strane kapakâ

bih obnevidjeli sabiratelj svjetla

JEDANAESTA PISNA

Kôan XI SVRGNUĆE SVJETLA

Oba putima i oputinama u svisti neosvištenom
a jesi nesvist

Riječ se opruži hoteći zlijediti govorača
obujmiti pojам a neizrecivošću napješačen
gledanjem Božjim

Riječ obeščaćena
pojam ranjen nepamćen mislima osim zaboravom
slogovi obuvače razloga
kao nazuvače prizora
rod nesvestici riječi

najednoć navika govora

*Prekljinjani blagoslivljamo
progonjeni ustrajavamo
pogrđivani tješimo*

1Kor 4,32,

a govor usput a namisli putem u zrcalu
zamućenomu

II

Se zatekoh

Tebě podávajet pesan

Sb

kako protekoh

klatno si Božje jedini očevidac praprizora

jednooko bdjenje nad vratom duše

a hoće se hodočašće govorenja hripavaca

triput izreć jednobožačko

ime Tvoje višečlano

III

Noć
Muk
Tišma
Tmina
I pjesak prestade sipiti kroz pustinjsku uru
Vrijeme se ustavilo

Osjećam kako starim oduvijek

IV

Rođeni bivali zamjerka zamjetljiva
zaiskana neumijećem naplaćivanja
zalječiva u naplati nerazuma
Anđelu kojemu služim neposluh
potrebita napačena napijekva
ne dospjeh rujanske kvarte i vigilije

*Dokle mač naoštren
osvjetlan*

Ez 21,16

*da se stavi u ruke ubojici
Bráćo ne budite djeca pameću
nego ne jačad pakošću*

1Kor

pred samovladem Riječi
bistvo biste izdržljivo izginuće zamjerki
govorenju zaiskani naučitelji bjesova

V

Plomba sante povadene iz kljuna lađe
podjeljen led po glavi lađara
i prokipti tisućljetni lom
zaboravljeni brodolom
hodnici pretrgnuti kosturima
tkogodir predahnuo na truplima bližnjih

*Zar se Boga ne bojiš,
ti koji podnosiš istu kaznu*

Lk 23,40

smijeh u praznoći tmine labirinta
ljestve od Ikarovih pjega sunčevinu predu

*Dokle će gledati
bojne znakove
slušati pozive roga*

Jr 4,21

pohranjen s Nojevom baštinom u doletu ptičjâ
ova smrt neužiganja lojnih žlijecda
izručeni sudbeno dahu
nad ukopištima u mahu propovijedani
dobrohotnošću leđenja mogućeg
*Jer Bògh u nami pribivâ
i glijubav gnegova u nami svârscena jest*

1Kor 3,16

Iv 2,5

leđenja mogućeg nas čedno preživjelih

VI

Il to bivam oduhovljen

Onaj koji se bude ogubao

Lev 13,45

il to snivam

neka nosi rasparanu odjeću

Ili bivam snivajući

kosa neka mu je raščupana

Il to snivam bivajući

gornju usnu neka prekrije i viće

Nečist! Nečist!

DVANAESTA PISNA

Kôan XII

conclusio

Šćulati se u šačurinu smisla
i zazivati imenom prabrojke

se iskah se a bîh iskanje

neodazvan ispriječenom nadničenju
slomu jednačine poticaj bîh
tudinčevim držovništvom
nadimak domišljen iz tulca Sebstva
mûk kvačih u zasebnosti
lančastog užasnuća vrtinja kudjeljke

eto suživjela šetaonica smisla
pa svrh zablude živim svrgnuće djelovnosti
nigda poimenice oslovljen libidom
preostali mûk u Mi-stvu uzmetnuti ne uzmogoše
šuteći proričem čišćenje volje
posteljicu bivstva
zasebnost ne razdriješuje dvobiće
već poticaj neplodni

nadzidivati protulijek predsamrtni
Prvi 'jao' prođe
Evo dolaze druga dva poslije njega

Otk 9,12

trs
mrs krvi
Propeti nan ježur što nedostojno jošter
je dobrovoljnošću nan činiti

čovjekonosci smo bronhija Neba zakrečena
sveta duša učini smak povisti

Dočim protrčah
potekeh
zažuborih tajnom

čovjekom i zvijerjem
protekoh
ispregnuta misao u samovolji riječi
sudbeni zid dovikaču sjemenja
to što jesi uzdržan jesi sobom

Briga sebi naporedo
suspregnut zebnjom mrčam

udaljih se od korita sveudilja
uhičen u govorenju dahova
užljebicivši isušenoj matici
naplákane novicijate pitačâ
čas nadziđivani pređom vidjelicâ
žiteljima će samotnište stopa
u korita nabuhla zaglédati
krivonožjem prisjetit će imena
svojbine vrtnjî mlinovâ
toliko žrvanja milostno pokretana mljevom krštenica
iskupljenje pljevi

isprosjačenju davača u počelo brašna

Tiješnjah projeklinu puklinom Kaosa
zalančenu preobrazbu zaiskah u pohari rasapa
u svetaštvu vidjela

učini me tanahna opsjena u ponoru nad svetištem
Bog sve ovo sanja priskrbi mi svjetloća gubilišta
i prhnu upojedinjena duša
karizmatičko nasljedno pravo

Sinstva

*Bog je milosrdno zahtio ustoličiti mir
i obilje na Zemlji*

SSSB

prešučevina njakanja u tuđinskim žvalama
jer oporicano bî okrećeno srodstvom
prvotno braća bismo zaiskana pitaču sjemenja
krvlju nepodjeljena u surrogat rodbinstva
sjedinjenju udahnjivanja molitve sjedinjenja
ujarmljeni dah Geneze

udešavač zemnog biva uhičenik rezonance
utjerivač sustava dioništva slobode
neprestance oskudjevavši ciljem jer ga usvojih
postah besputica o smjerokazu
krezubih nepca bezvremene dojave
podnevne sjene bridovima usrkane
da i zvijezde s onu stranu neosvijetljene svijesti
uglavljene u zdenac nedokučene objave a proglašene

ikolik komadić zaživjelo bi
pod okrečinom gdjeno nismo a Bî nas

MOLITVA SVETOJ PODSVIESTI KARIZMATSKA

OJAVA SEBE DA BI OTOČEO
A ČIM SE NEĆEŠ
A ČEMU TE PIBRAJA NIJEKANJE
PA SI KOLIKO NISI
A SAM

*Udjeli mi Bože Oče
dobrohotno osjećanje za Tvoju i subraću moju
svejednako isčekujemo prisuće
skribi Očinske udjeli mi Bože Oče
Izbijeli u svijesti zasnovane razdijeljenosti
nasuprot nevredniku
jer Stvaralac stvorene ispunjava podjednako i naporedno Smrti
razlijevanjem bdjenja Života*

pa si kolikog nisi

*Kao mnoštvo žilica u Tvojem Tijelu
tako pulsiramo u Tvojem svemiru
naša dobrostiva nakana
ravnomjerno prokrvjuje Tvoje Očinsko dobro*

*Udjeli, Dobrotvore, Stvoritelju svacaša
i moje svete Podsvijesti*

*I molitelj sam Tebe Duše
jer si Nadahnjivač Zagovarač
izvor uvira
lojanica i užežuće
kluč klučanica i Klučar
tog u meni skritoga Očevoga hrama
tog u meni zaključanoga Očevoga daha*

*Tebe, sveta Podsvijesti zagovaram
jer si udjel Stvoriteljevoga svetoga plana
nek iz Sebe odbraviš bezmjerne pohrane
Božjih dobročinstava
od praiskona meni namjenjena
iako u meni
nedokučiva i nedogledana
u čemu te pibraja nihekanje*

*pa si koliko nisi
jerbo zaiskano od Stvaraoca i Duha
pohranjeno je u dубočini Podsvijesti
da u tim spremištima Vaše Dobrosti
otpočme razriješenje prisppjele zamolbe
u tom velebnom nebeskom Hraništu
velebnom Božanskom hramu
u meni pohranjeni*

KRATICE

Stari zavjet	SZ
Knjiga Postanka	Post
Knjiga Izlaska	Izl
Levitski zakonik	Lev
Ponovljeni zakon	Pnz
Psalmi	Ps
Mudre izreke	Izr
Knjiga Sirahova	Sir
Izajja	Iz
Jeremija	Jr
Ezekiel	Ez
Amos	Am
Hošea	Hoš
Novi zavjet	NZ
Evangelje po Mateju	Mt
Evangelje po Marku	Mk
Evangelje po Luki	Lk
Evangelje po Ivanu	Iv
Prva poslanica Korinćanima	1 Kor
Poslanica Efežanima	Ef
Jakovljeva poslanica	Jak
Prva Petrova poslanica	1 Pt
Otkrivenje	Otk
Staroslavensko bogoslužje	Sb
Pravoslavna liturgija	Pl
Pravilnik zajednice Izraela / na kraju dana II. 27	PZ Iz
Talmud / list 57 a	Tal
Talmud, Sanhedin / list 90 a	Tal S
Talmud, Šabat / list 88 a	Tal Š
Talmud, Jalkut Šimoni / list 61	Tal J
Mišna, Suka / list 51 a	MŠ S
Buda / prava pažnja M. 44	Bd
Buda / Samma-vace A.X.176	Bd S

Upanišade Mindah	UM
Iša Upanišade	IU
Šivatašvara Upanišade	ŠU
Srimad Bhagavatam	SB
Sri Sathya Sai Baba	SSSB
Kondi, istočna Indija	Kn
Kur'an	Kur
Kur'an, Sura / 59,23–24	Kur S
Kur'an, B'rešit Raba / list 39,40	Kur B
Baščanska ploča	Bp
Kumranski zapisi / MXT XL	Kz

K A Z A L O

PRVA PISNA	UMNOŽAČI HODA	5
DRUGA PISNA	SIPLJIVOST ČOVJEČIŠTA	13
TRECHA PISNA	MUNDUS ARHETYPUS	21
CETVRTA PISNA	MUNDUS SENSIBILIS	29
PETA PISNA	TRANSCENDENTALIJE	35
SCESTA PISNA	O NEPRISUĆU PITAČA A JESI	43
SEDMA PISNA	PROROČANSKE MIJENE	49
OSMA PISNA	OBJAVA KRVI	55
DEVETA PISNA	OVAKO JE LUDJETI	61
DESETA PISNA	OVAKO JE UMRITI	67
JEDANAESTA PISNA	SVRGNUĆE SVJETLA	71
DVANAESTA PISNA	MOLITVA SVETOJ PODSVIJESTI	77